

POTTEPLANTEN

R.

BYÆRINDE I 4 AKTER
AF AXEL BREIDAHN
I HOVEDROLLEN
CARL ALSTRUP

Af rollehavende fremhæves:

OLGA SVENDSEN,
AGNES BRISSMANN,
HANS W. PETERSEN,
GERDA KOFOED,
OLFERT JESPERSEN,
FRANS STYBE,
EMILIUS LINDGREEN m. fl.

og desuden medvirker velvilligt:

En Damptrømler, en Pølsevogn (Ka' De li' Laks?),
en forstemt Lirekasse, som dog til Slut blev i ud-
mærket Humør, samt sidst, men ikke mindst

en lille go' Cigar!

*En Sommermorgen paa Højbroplads
under en blaanende Himmel af Glas,*

*— en Duften af Blomster fra Amagers Muld,
— et snadrende Kor af et rødkindet Huld
af struttende Kyse-Matroner,
der blusser omkap med de røde Pæoner!*

*En Kunde, som køber en Potteplante,
han skal ha' sendt til sin ugifte Tante!*

*En blankøjet Knøs i en storternet Bluse
med Haar saa rødt som Tegl paa Dragørs Huse,
— med et forslagent Blik i de blanke Øjne
og et hvidtandet Grin, som kan være støjende,*

*Han kysser sin Ama'rmor paa den buttede Kind
og lyster saa Kundens barske: »Forsvind!
Det er min Tantes Fødselsdagsblomst
og bær' den forsigtig, at ej den faar sin Bekomst!«*

Vor Ven lover, at Planten om-
gaaende skal være ude hos
Adressaten, og saa starter
han paa sit Byærinde!

Omgaaende og om-gaaen-
de er to Ting - det mener ihvert-
fald denne ravgale Amager-
dreng. Han er Løsgænger og
gaar ikke bent frem til Maalet,
— nej, han skal først pleje sine
egne Interesser. Hvorfor staa-
de to Koner, som er ude at gøre
Formiddagsindkøb, nu der un-
der Markisen og sludrer Tiden
hen? Det kreperer vor Ven at
se, at i en Tid, hvor baade
Bankdirektører og Ministre har
travlt, og hvor der begynder
at komme lidt mere Skub i
Statsbanerne, staa saadan to
Madammer og spilder Tiden.
Et Øjeblik efter har han gjort
deres Hatte fast til Markisen.

»Hatten af for Marquisen!«
og de to Madammer flygter
rædselslagne, mens to ensom-
me Hatte hænger og dingler i
Markisen, der stille er gledet
tilvejs!

Paa sin Vej kommer vor
Ven forbi Skopudser Hector,
der skal ud og beder vor Ven
passe Forretningen et Øjeblik,
»— og hvis Du ka' faa et pænt
Bud paa Biksen, ka' Du godt
la'en ryge til Biografteater!« — og saa forsvinder Hector, og
en Kunde indfinder sig. Han kommer aldrig mere tilbage
til Hectors Stude! Hvad vor Ven gør ved ham, maa De
selv se; men da han gaar, ser det sort ud for hans Tær.

Fire Bittere senere ser vi vor Ven entre op ad en Uende-
lighed af Stiger op til en Nybygning. Hvad Pokker vil han
der? Se selv!

Klokken er nu blevet over 1, og Hortensiaen har tabt lidt af sin uberørte Skønhed.

Vor Ven har mange Bekendtere, blandt andre en Bagerjomfru Sørensen, der, da han kigger indenfor, netop staar og skal hen at forny sin Lotteriseddel, hvorfor hun beder vor fælles Ven passe Forretningen et Øjeblik. Da hun kommer tilbage, har han faaet udsolgt og er vældig stor paa det — indtil Jomfru Sørensen opdager, at Pengeskuffen ligner Det kongelige Teaters!

Saa ryger han paa Døren med sin Hortensia under Armen. Den skønne hænger svært med Hovedet, men dens Trængsler er langt fra til Ende.

Hvad den maa gennemgaa, inden Alstrup lidt ud paa Natten endelig naar Bestemmelsesstedet, er ubeskriveligt! Neergaard har gaaet meget igennem i sin Tid; men det er ingenting mod Potteplantens Trængsler.

Den ligner en Landmandsbank-Aktionær, da den endelig bliver afleveret til den hulde Mø, som havde Fødselsdag igaar.

Det er nemlig blevet i g a a r, da Potteplanten langt om længe naar frem; men der er jo et helt Aar, til det igen bliver Fødselsdag, saa med den bedste Samvittighed lægger vor Ven sig tilro. Han er kommet et helt Aar for tidlig i Løbet af én Dag.

OFFICIN:
C. A. - FILM

ENERET:
A/s FOTORAMA

A/S L. IHRICHS BOGTRYKKERI . . . KØBENHAVN B.